

DO LUCT SUIÖTE ANNSO SÍOS.

Lé hÉamonn Ceannr.

Ó An DARR Duab, Dealtaine 25, 1912.

Bím-se im' suiöe ar fead an lae. Ní hamlaio bím diaimaoim ná leisceamail. Ní head, so deimín. Bíonn mo cúro oibre óá déanamh aзам. Bíonn litreada óá scríobad aзам; bíonn cúnntaisí óá scrútuḡad aзам; bíonn airḡeao óá coimreadh aзам. Níl mórán de'n obair sin nac fétuir a óeanamh ḡan suiöe síos. Fear le scríobad is ead mé. Ní raib meas riadh ar an fear le scríobad agus ní béio so brác áct oiread agus tá ar an táilliúir. Níl meas aзам ar mo ḡnó. Ní obair fir beic aḡ scríobad agus aḡ síor-scríobad. Ní fétuir corruiḡe as an oifis, ar fáitcíos so otiocpad coisteméara istead. Ní tétuir scairt ḡáiriöe do cur uait ar fáitcíos so scannrócad an coisteméara céadna. Duine cóir ciúin is ead an cléiread, an fear le scríobad. Áct ní fear é. Níl don dul uaid sin.

Is duail do'n bhfear obair fir do carrainḡ cūiḡe agus í do óeanamh mar do óeanḡad fear. Ní duail do a ceann do cromad nó a croiöe do brisead le sclábdaiöeáct de'n tsórt so. Féad ar an sean-cléiread agus cad círeas tú áct duine caite críonna cam-slinneánad; ḡruais liad air; spéacláirí ar a sróin, peann le n-a cluais; ḡan misnead ina croiöe ná ḡáiriöe ar a béal.

Ná bí aḡ súil le mórán ó'n bhfear le scríobad. Is mó mo muinḡin as an ḡceardaiöe ná as fice fear le scríobad. Tá meas ar an ḡceardaiöe; tá meas aḡe fein ar a cúro oibre; tá cion aḡe ar a cúro oibre agus ar ḡad a mbaineann léi. Ní amlaio caiteas sé a ḡaoḡal ar an mball céadna. Cíonn sé a bhfuil le feicsin; ḡabann sé ó áit so hait agus ó baile so baile. Com ḡad is bíonn cúpla scilling ina póca bíonn ḡáiriöe ar a béal, bíonn misnead ina croiöe, bíonn ḡrád aḡe óá comluadar.

Νί μαρ sin do'n zcléireac boct. Níl ceird ná cumann aize. Níl don
dul ar aζaiò ann. Ní óéanann sé don ní as a stuaim féin mar
óéanas an ceardaiòe. Ní óéanann sé act cóir do cur ar obair na
zceardaiòe. Ní óéanann sé féin don obair zur fiú obair do tadbairt
air. Caidéann sé a saozal azus a sláinte az saotruζaò a cuio ioir
ceitre ballaí na hoipize.

Νί séideann an ζaoct óó. Ní riceann an τ-uisce óó. Ní scairteann
an ζrian óó. Cíonn sé scaile na zréine taoð amuiζ ar an tsráio.
Ní ceatmáct óó dul az féadaint amac an dorus. Cléireac, fear le
scríobáò is ead é. Ní báineann don ní eile leis act a péann is a
buidéal duðaiζ is a leaðar.

Νί túisce tuaireas fíos ar an méio sin ioná cuireas román an
scéal do leizeas. Sílim zur éiriζ liom. Sílim nac mbéio mé com
túr doineannta feasta is bíos an cléireac boct de ζnác. Éiriζim
zo moc. Amac liom ins na zarróantaið, áit a zcaitim cúpla uair
an cluiz zac maioin az cur is az bainc; az cur zac don tsaζas síolta
ioir tonapaí, meacna bána, φαταί, cabáiste, celerí, spinis, azus
eile. Az tanaò azus az zlanáò de réir mar ceastuizeas tanaò nó
zlanáò ó na barrantaið. Anois tá na φαταί os cionn talman. Is
zearr zo mbéao óá lánáò sin. Ní tainiz an duðcan orca, act táiniz
an sioc azus cóinζbiζ an sioc siar zo maiç iao.

Seactmáin ó soin bí na croinnta fá blác. Tá an blác imciζte fá'n
am so. Tá an toraò le peicsin zo soiléir anois.

Τά paiste beaz le romar anois azam. Leacuiζ mé an τ-aoileac ar
an talam ar otús, azus romrócaio mé iar sin é.

Caò cuize an cáinnt sin zo léir? Cúize so: nár mistoe do zac don
fear óz é féin do láioriuζaò i zcóir lae an cáca. Tá meacáò az
teact ar fearaið Inse fáil. Tá zo leor aca meacta ceana féin.
Seacáin tú féin, a fir óiz. Má's duine de luçt suiòte síos tú,

seácin tú féin. Bí láidir ió' aighe. Bí láidir i do bhallaiḃ. Muna
tcaicniḡeann ḡarraoḃireac̃t leat ceannuiḡ camán agus amac̃ leat
ar mácaire an báire: nó ḡearr maide troidin tuic féin agus suas
leat t̃ar òruim na sléibte, áit a bfuig̃iḡo tú bolad̃ cúmarc̃a bláic̃
báin an sceic̃ na laeteanñta so.

Má's maic̃ leat beic̃ buan ól fuar agus te. Má's maic̃ leis na
ḡaeḃealaiḃ beic̃ buan ina nouc̃aiḡ féin, bíoḃ siad láidir
sláinteam̃ail.